

ogsaa være Tegnet paa Ubvidenhed, men hvorfor skal Vælgeren straffes for det? Derfor er det fuldstændig rigtigt, at man bærer sig ad som viist i Exemplet til IX. Der har en Mand kun stemt paa 4: 1. Hansen, 2. Møller, 3. Møller, 4. Smith, og saa udfylder Bestyrelsen ved Oplæsningen Stemmesedlen saaledes: 5. Hansen, 6 Møller, dermed er Stemmesedlen udfyldt. Skal Smith stryges, fordi han ikke kan være Kandidat, saa springes han over, og saa kommer Møller altsaa en Gang til til Slutningen. Jeg vil i det Hele taget anbefale disse Exempler, de ville i høi Grad lette Forstaaelsen. I X. bestemmes det: „Stemmesedlen skal ikke underskrives.“ I den bestaaende Valglovs § 17 i Slutningen hedder det, at Stemmesedlen behøver ikke at underskrives; men det kunde jo dog tænkes — jeg siger tænkes — at en Arbejdsgiver forlangte, at hans Arbejdere skulde stemme paa bestemte Navne, og at han var i Stand til igjennem Beskjendtskab med Valgbestyrelsen at undersøge deres Afstemning ved forud at forlange deres Underskrift, hvad Valgloven jo ikke forbyder. Naar jeg derfor siger: „skal ikke“, saa faar derved Bestemmelsen Karakteren af et Forbud, som forhindrer saadanne Misbrug. Dette hænger sammen med Bestemmelsen i § 14, hvorefter Afstemningen saavidt muligt skal ordnes saaledes, at Vælgeren kan holde Skult for Enhver, hvorledes han har stemt. Jeg har foreslaaet, at der til denne Veiledning af Vælgerne skal føies paa samme Stykke Papir første og andet Stykke af § 19 i den bestaaende Lov; deri har Vælgeren saa Alt, hvad der behøves, til sin Veiledning. Der itaar jo ganske vist ogsaa heri, at Stemmesedlen ikke maa afgives sammenlagt, men det forhindrer jo ikke, at Vælgeren kan afgive Stemmesedlen paa en saadan Maade, at den blanke Side vender opad. Jeg har beholdt Bestemmelsen om, at Kundgjørelsen af Valget mindst skal ske 8 Dage forud, men i § 7 har jeg bestemt, at det Møde, hvor Kandidatlisten prøves, skal finde Sted 3 Gange 24 Timer, inden Valg-handlingen skal begynde. Da Lovforslaget sidste Gang var i Folkethinget, var man den Gang almindelig af den Mening, at denne Frist var for kort; der ligger ikke stor Vægt paa, om den er længere eller kortere; foreskræfter man 4 Gange 24 Timer, saa skal jeg være med dertil; men vi maa paa den anden Side ikke komme for nær op ved den anden, de 8 Dages Frist. Søvrigt findes i § 7 de Regler, hvorefter Kandidatlisten skal prøves; det er godt at sikkre sig, at en Liste ikke bliver ugyldig, fordi muligvis en Kandidat stryges. Derfor foreslaas der under A.; at

enhver Kandidat skal have mindst een Medkandidat og maa ikke have flere, end der ved samme Valg skal vælges Repræsentanter. Det er aldeles unyttigt at have saa mange Kandidater, men der kan jo tænkes et Tilfælde, hvor det er rigtigt, at en Kandidatliste indeholder saa mange Navne, som der skal vælges Repræsentanter, og derved kommer jeg tilbage til det Tilfælde, hvor der kun er een Kandidatliste, i hvilket Tilfælde Vælgerne ere bundne til at stemme paa denne. Det kan jo nemlig tænkes efter længere Tids Forløb, at der kommer et Dieblis, hvor alle Partier — eller begge Partier — ere tilbøjelige til netop at ville have sine gamle Kandidater, idet de ikke vide, hvem de skulle erstatte dem med. Hvorfor saa sætte hele dette Apparat i Bevægelse? Hvorfor saa ikke — hvad der til Dels sker i England under andre Forhold — sige: der er ingen Tvivl om, at vedkommende Liste strax vedtages. Jeg kunde ønske, at man ogsaa kunde komme hertil i Folkethinget, hvor vi jo ofte i Forveien vide, hvem der skal vælges ved Forholdstal, og hvor Partierne paa begge Sider ere enige derom — det kan i det Høieste kun komme til at dreie sig om den Sidste. Der kan altsaa foreligge Tilfælde, hvor der kun er een Liste, og hvor der er Enighed. Man kunde indføre det her i Folkethinget saaledes, at Formanden sagde: Der er foreslaaet følgende Liste; hvis der ikke reises nogen Indsigelse derimod — Op-hold — er den vedtaget uden Afstemning. Noget Saadant kan tilnærmelsesvis ogsaa finde Sted paa Grundlag af nærværende Lovforslag. I § 7 c. er det bestemt, at enhver Kandidatliste skal have mindst 20 og høist 30 Stillere. Jeg har troet det nødvendigt at begrænse Tallet opad, og jeg vilde ønske, at vi ogsaa ved Folkethingsvalgene ved Veilighed kunde faae indsat en saadan Grændse. Da jeg første Gang stillede mig til Folkethingsvalg, havde jeg en Modkandidat, som reiste rundt i Kredsen og søgte at faae saa mange Stillere som muligt. Jeg maatte reise efter ham og ogsaa se at faae saa mange Stillere som muligt, og Følgen blev, at vi mødte hver med et Par Hundrede Stillere. Dette er en Ulempe ved Valg-handlingen, idet vedkommende Valgbestyrelse skal undersøge, om Stillerne ogsaa ere Vælgerne i Kredsen. Derfor er det nyttigt, at Stillernes Antal begrændses opad. — Under o. bestemmes det, at Ingen kan stilles som Kandidat paa flere end een Liste, dels fordi Kandidaten bør tone rent Flag, men ogsaa af det praktiske Hensyn, at dersom en Kandidat skulde kunne blive valgt paa mere end een Liste, saa maatte man i Forveien tage